

W SERCU MARYI

www.sanktuariumtarnowiec.parafia.info.pl

Tarnowiec, 16 GRUDNIA 2018

Nr 34 (52)

III NIEDZIELA ADWENTU

NIEDZIELA GAUDETE

EWANGELIA (Łk 3,10-18)

Pytały go tłumy: Cóż więc mamy czynić? On im odpowiadał: Kto ma dwie suknie, niech [jedną] da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni. Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali go: Nauczycielu, co mamy czynić? On im odpowiadał: Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono. Pytali go też i żołnierze: A my, co mamy czynić? On im odpowiadał: Nad nikim się nie znęcajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie. Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzczyć was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w rękę dla oczyszczenia swego omlotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym. Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

**Czekam na Ciebie, Jezu mój mały,
Ciche błagania ku niebu ślę.
Twojego przyścia czeka świat cały,
Sercem gorącym przyzywam Cię.**

**Spójrz, czekamy na tej ziemi,
Przyjdź, o Jezu, pociesz nas.
Szczerze kochać Cię będziemy,
Przyjdź, o Jezu, bo już czas.**

ZAMYŚLENIA

Przed nami WIELKA SZANSA

Za dziewięć dni Boże Narodzenie. Ostatni tydzień przygotowań zarówno duchowych (spowiedź św. w czwartek) jak też cielesnych. Obydwie te płaszczyzny są ważne, ja zaś nie pomijając wagi pierwszej, chcę dzisiaj napisać o tej drugiej.

We wszystkich prawie domach ostatnie dni będą pełne sprzątań, zakupów,

wypiekania, kuchennych prac rozmaitego rodzaju, aby wigilijny i świąteczny stół wyglądał obficie i dostojnie. Już zapomnieliśmy, lub też w ogóle nie pamiętamy (szczególnie tacy młodzi jak ja☺) z jakim trudem kiedyś zdobywano szynkę czy czekano na pomarańcze, które dostojnie napływały jako luksusy jedynie świąteczne.

Dziś nie ma z tym problemu; jedynie może być kłopot z ich zakupem, ze względu na brak pieniędzy. Nie mniej jednak, nawet ci, u których nie bogato, starają się również, aby te Święta miały inny charakter.

I dobrze. Stół zawsze jednoczył, a jeśli jest szczególnie, co do potraw i zastaw, podkreśla także wyjątkowość chwili. Rzecz jednak w tym, abyśmy – zasiadając przy stołach – wykorzystali ten czas do wspólnego bycia razem, zwłaszcza, że w niektórych rodzinach nie codziennie domownicy mogą spotkać się wspólnie.

Może więc warto podzielić rolę przy Wigilii: kto rozpocznie modlitwę, kto przeczyta fragment Ewangelii o narodzeniu Jezusa, kto będzie zaczynał kolędy? Może więc przy świątecznym stole warto posiedzieć dłużej, porozmawiać, wspominać, poszukać bliskości z Bliskimi, którą tak bardzo niszczy życie w pełnym biegu.

O ciepło domu rodzinnego, atmosferę bliskości pomiędzy domownikami trzeba dbać. Szczególnie w tych czasach. Niech więc będą to dni, które pozwolą nam dostrzec, że od betlejemskiego żłóbka i świętej Rodziny płynie pokój i moc. Ogrzejmy się i wzmocnijmy. Bądźmy dla siebie bliżsi

i lepsi. To nasza wielka szansa, aby płaszczyzna stołu przeniknęła płaszczyznę serca i ducha. Czego Wam i sobie serdecznie życzę.

ks. Grzegorz Wolan

„Co mamy czynić?”

W tę trzecią adwentową niedzielę, zwaną tradycyjnie: „Gaudete”, liturgia Słowa zachęca nas: „*Radujcie się zawsze w Panu [...] Pan jest blisko*” (Fl 4,4-7).

Mamy naprawdę powody do radości, pomimo że jak śpiewamy: „*grzech nas oszpecił w nędznej postaci*” i „*stoimy przed Panem, jakby trędowaci*”? O jaką radość tu chodzi? Skąd ona wypływa? Dokąd ona zmierza?

Gaudete! „Radujcie się zawsze w Panu”. To nade wszystko radość wiary. To radość wiary ze zbliżającego się już dnia, w którym zapachnie na nowo choinka, tak różna od tych spotykanych w supermarketach! **To radość wiary** z nadchodzącego spotkania rodzinnego przy wigilijnym stole, na którym nie zabraknie białego opłatka, ani kolędy. **To radość wiary** ze skrzypiącego pod nogami śniegu w drodze na Pasterkę. **To radość serca ożywionego wiarą**, które wyśpiewa mocnym i doniosłym głosem „*Bóg się rodzi*” i dlatego „*moc truchleje*”. **To radość wiary**, która pozwoli cieszyć się ubóstwem, pięknem i bogactwem betlejemsko-polskiej szopki. **To radość bycia chrześcijaninem**, która rodzi się nie z jakiejś idei czy ideologii, ale ze spotkania z Osobą, z Jezusem Chrystusem (*Benedykt XVI, Deus caritas est, n. 1*). **To radość wiary**, która wyczekuje Mesjasza, tak jak Go wyczekiwał Sofoniasz, tak jak Go wyczekiwał Jan, tak jak Go wyczekiwali Maryja i Józef i tak, jak Go wyczekiwały pokolenia.

Gaudete! „Radujcie się zawsze w Panu”. Ale żeby ta radość wiary była autentyczna trzeba i nam również zapytać: „*Cóż więc mamy czynić*”? (Łk 3, 10). Dzisiejsza Ewangelia pomaga nam zrozumieć, to pytanie: „*Co mamy czynić*”?

Dzisiejsza Ewangelia uświadamia nam, że i my jesteśmy powołani i posłani, aby przygotować drogę Panu. I podczas gdy oczekujemy jego powtórnego przyścia, tak jak to wyznajemy w każdej Eucharystii; i gdy przygotowujemy się już do tak bliskich świąt, jako wierzący i współodpowiedzialni za losy świata, państwa i Kościoła, **wsluchujemy się w Słowo**, które jest o wiele donośniejsze niż niezrozumiały bełkot krzykaczy wciskający

się w ciszę adwentowego oczekiwania. **To Słowo zachęca nas** abyśmy naszą chrześcijańską miłością i solidarnością otoczyli wszystkich, szczególnie tych, którzy nie mają „ewangelicznej sukni”, gdyż ta została im odebrana przez tak bardzo często nieprawne „prawa” zglobalizowanej ekonomii. **To Słowo zachęca nas**, abyśmy jako chrześcijanie, czuli się odpowiedzialni za wspólne dobro, za Ojczyznę, za prawdę, za rodzinę, za Kościół, za chrześcijańskie tradycje, i nade wszystko za wiarę. **To Słowo zachęca nas** abyśmy, jako chrześcijanie, mieli odwagę stanąć w obronie praw, tak człowieka jak i chrześcijanina. Prawa te są dziś tak często odrzucane, tak często nimi się manipuluje i dostosowuje do politycznych i bardzo często jednostronnych koncepcji. To Słowo również zachęca nas do świadectwa wiary, na wzór Jana Chrzciciela, aby głosić dobrą nowinę obecności Pana.

Gaudete! „Radujcie się zawsze w Panu”. Radujcie się, gdyż mamy pewność, że w naszych chrześcijańskich wysiłkach o to, by wszyscy mieli życie w obfitości (J 10,10) nie jesteśmy sami. **Tak jak w przeszłości, tak i dzisiaj odwieczne Słowo napelnia nas radością i nadzieją:** „*Bóg jest pośród ciebie!*” „*Wielki jest wśród ciebie, Święty Izraela!*” (Iz 12,2-3). „*Pan z wami!*” **To nie hasła transparentowe ani reklamy świąteczne. To wyraz wiary, która narodziła się i odnawia się ustawicznie w spotkaniu z Chrystusem, jako Redemptor hominis.** Dlatego, „*niech nie słabną twe ręce!*” On, zawsze odnawia i w szczególności, mistyczny sposób odnowi również też miłość (Sof 3, 14-18a), miłością, którą nas obdarzył nawiedzając swój lud i całą ludzkość, gdy „*Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami!*” (J 1,14).

Gaudete! „Radujcie się zawsze w Panu [...] Pan jest blisko”. (x.)

ABC O LITURGII (CZ. 2)

2. Jak wierni winni uczestniczyć w Wieczery Pańskiej, czyli Mszy świętej?

Sobór Watykański II naucza nas w Konstytucji o Liturgii świętej: „*Kościół bardzo troszczy się o to, aby chrześcijanie podczas tej tajemnicy wiary (tzn. Mszy św.) nie byli jak obcy i milczący widzowie, lecz aby przez obrzędy i modlitwy tę tajemnicę dobrze zrozumieli, w świętych czynnościach uczestniczyli ś w i a d o m i e, p o b o ż n i e i c z y n n i e, aby byli kształtowani przez słowo Boże, posilali się przy stole Ciała Pańskiego i czynili Bogu dzięki, a składając niepokalaną ofiarę nie tylko przez ręce kapłana, lecz także razem z nim, uczyli się samych siebie składać w ofierze i za pośrednictwem Chrystusa, z każdym dniem doskonalili się w zjednoczeniu z Bogiem i wzajemnie ze sobą, aby w końcu Bóg był wszystkim we wszystkich!*” (KL 48).

3. Rok Liturgiczny. W niedzielę - 2 grudnia, w I Niedzielę Adwentu, rozpoczęliśmy nowy rok liturgiczny (w liturgii niedzielnej tzw. rok C, a w dni powszednie tzw. rok I).

W Bożej Rodzinie, czyli Kościele świętym Chrystus Pan żyje pośród nas, zbawia i uświęca. Każdego roku cały Lud Boży i poszczególny chrześcijanin przeżywa obecność Pana i Jego zbawcze działanie w szczególny sposób podczas uświęconych dni i okresów, czyli w czasach świętych, które składają się na rok liturgiczny. Większość z nas zapewne zna etapy - okresy w jakich składa się rok liturgiczny, ale na samym początku warto przypomnieć sobie te informacje. Niektórzy publicyści uważają, że: „*wiedza religijna Polaków jest na tyle niska, że zatrzymała się (ona) na poziomie dziecka, na poziomie szkoły podstawowej!*”. I tak rzeczywiście jest, można to także zauważyć i w naszej wspólnotie parafialnej. Dlatego tym bardziej trzeba przypominać - wciąż na nowo - prawdy wiary.

Rok liturgiczny dzieli się na okresy:

ADWENTU,
PAŃSKIEGO NARODZENIA,
WIELKIEGO POSTU,
ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE,
WIELKANOCNY,
ZWYKŁY.

Okres Adwentu.

„Przygotujcie drogę Panu” – okres ten oznacza „przyście”, „przybycie”, trwa cztery tygodnie. W czasie tego okresu wspominamy to wszystko, czego Bóg dokonał, aby przygotować ludzkość na przyjęcie Syna Bożego. W czasie Adwentu uczestniczymy w Mszach świętych roratnich, ku czci Matki Bożej odprowadzanych w dni powszednie wczesnym rankiem lub późnym wieczorem.

„*Panie, prowadź mnie po Twoich ścieżkach
Daj mi poznać drogi Twoje, Panie
I naucz mnie Twoich ścieżek. Prowadź mnie
według Twej prawdy i pouczaj,
Bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca.*
(Psalm 25)

Okres Narodzenia Pańskiego.

„Narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan” – rozpoczyna się on 25 grudnia – Mszą świętą odprawianą o północy, tzw. Pasterką. Jest to Msza święta na cześć pasterzy, którzy jako jedni z pierwszych przybyli do groty betlejemskiej, aby oddać hołd narodzonemu Dzieciątku – Jezusowi Chrystusowi. Razem z całym Kościołem wielbimy Boga w Trójcy Świętej Jedynego za to, że zesłał Syna swego na świat. Syn Boży – Chrystus Jezus narodził się z Maryi Dziewicy w Betlejem. Z tego faktu wszyscy się radujemy. Boże Narodzenie zawsze jest w moim sercu, gdy:

- pomogę potrzebującemu,
- potrafię podarować uśmiech temu, który się smuci,
- kogoś kocham.

Okres Wielkiego Postu.

„Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię, bliskie jest Królestwo Niebieskie” – Wielki Post rozpoczyna się w Środę Popielcową, trwa czterdzieści dni i jest przygotowaniem do Świąt Wielkiej Nocy. To okres, który sprzyja zobowiązaniu się do postępowania według Dobrej Nowiny Jezusa: „*Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!*”.

„*Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste (...),
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy.
Obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
I odnow w mojej piersi
Ducha niezwyčajonego.
Przywróć mi radość
Z Twojego zbawienia
I wzmocnij mnie
Duchem ochoczym!*” (Psalm 51)

Wielki Tydzień – Święte Triduum Paschalne.

W Wielkim Tygodniu, wspomniemy ostatnie dni z życia naszego Mistrza z Nazaretu: Jego triumfalny wjazd na osiołku do Jerozolimy, ustanowienie Eucharystii oraz Jego mękę, śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie.

W Wielki Czwartek – obchodzimy wspomnienie Ostatniej Wieczery Jezusa z Apostołami. Zbawiciel ofiarował nam swoje Ciało i swoją Krew jako pokarm i napój dla umocnienia naszej miłości względem Niego i bliźnich. Powiedział: „*Czyńcie to na Moją pamiątkę!*”. W tym dniu adorujemy Pana Jezusa w Ciemnicy.

W Wielki Piątek – wspominamy mękę i śmierć Zbawiciela. Odprawiamy nabożeństwo Drogi Krzyżowej, nabożeństwo Męki Pańskiej i następuje przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego.

W Wielką Sobotę – w ciszy, adorując przy Grobie, rozważamy tajemnicę miłości Boga do człowieka. Ojciec nie wahał się posłać do nas własnego Syna, gdy byliśmy jeszcze grzesznikami. Do południa święci się baranka wielkanocnego i pokarmy, a wieczorem odprawia Liturgię Paschalną.

Okres Wielkanocny –

„*Chrystus zmartwychwstał. Prawdziwie zmartwychwstał!*”.

Okres 50 dni od Niedzieli Zmartwychwstania do Niedzieli Zesłania Ducha Świętego obchodzi się w podniosłym nastroju radości jako jeden dzień świąteczny, jako „Wielką Niedzielę”. Są to dni, kiedy ze szczególną mocą rozbrzmiewa śpiew „Alleluja”.

*Wesel się, ludu Boży, świętując
Niech się raduje w niebie zgromadzenie
świętych,*

Hymnem chwały pozdrawiamy zmartwychwstałego Pana. (...)

(Hymn z Wigilii Paschalnej)

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego – „*Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię!*”. Pięćdziesiąt dni po Wielkanocy, Bóg Ojciec zesłał na Apostołów i Matkę Najświętszą zgromadzonych w Wieczerniku dar Ducha Świętego. Ten sam dar, każdy z nas otrzymał na chrzcie świętym. Duch Święty pomaga nam zrozumieć słowa Pana i żyć według nich.

„*Przyjdź Duchu Święty, napelnij
serca twoich wiernych
i rozpal w nich, ogień Twojej miłości.
Zeslij Twego Ducha: a powstanie życie.
I odnow oblicze ziemi!*”.

Okres w ciągu roku – zwykły.

Oprócz okresów poświęconych przeżywaniu przyjscia Pana Jezusa do ludzi i Jego tajemnicy paschalnej pozostają jeszcze w roku liturgicznym 33 albo 34 tygodnie,

które stanowią tzw. *okres zwykły*. Składa się on z dwóch części:

1. Pierwsza część rozpoczyna się w Uroczystość Chrztu Pańskiego (niedziela po Trzech Królach, w tym roku liturgicznym będzie to 13 stycznia) i trwa do Środy Popielcowej – 6 marca 2019.

2. Druga część tego okresu rozpoczyna się od poniedziałku po Zesłaniu Ducha Świętego (Święto NMP Matki Kościoła – 10 czerwca 2019 r.) i trwa do I Niedzieli Adwentu - 1 grudnia 2019 r.

Podczas okresu zwykłego oddajemy cześć Jezusowi Panu w całym Jego dziele zbawczym, wspominamy jego publiczną działalność. (cdn.) (x.)

DZIAŁALNOŚĆ PUBLICZNA MISTRZA Z NAZARETU (CZ. 3)

Kazanie na Górze.

W czasie kolejnej wędrówki, wokół Mistrza gromadzi się spory tłum wiernych z różnych miast Palestyny. Jezus wychodzi razem ze swymi uczniami na górę, aby stamtąd nauczać, i wygłasza m.in. **Osiem Błogosławieństw**.

Błogosławieństwa te uznawane są za jedno z najważniejszych kazań, które wygłosił Zbawiciel, i stanowią one kodeks chrześcijańskiej moralności.

1. „**Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie**” (Mt5, 3).

Pan Jezus używając zwrotu „ubodzy w duchu”, ma na myśli tych, którzy nie przywiązują się do bogactw. Ile to dobra poprzez ofiarowanie swoich pieniędzy, czy swojego majątku na rzecz potrzebujących przeszło przez ręce świętych. Byli to m.in. św. Jadwiga Królowa (fundatorka wielu zakonów, uniwersytetów), św. Stefan, czy św. Ludwik, a także święci naszych czasów, np. bł. Matka Teresa z Kalkuty czy bł. papież Jan Paweł II.

2. „**Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni**” (Mt5, 4).

Mówiąc „błogosławieni, którzy się smucą...”, Zbawiciel ogarnia tu tych wszystkich, którym dzieje się krzywda, tych, którzy są samotni, nie mają nikogo bliskiego, kto mógłby się za nimi wstawić lub ich obronić, a więc: biednych, chorych, staruszków i ułomnych.

3. „**Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię**” (Mt5, 5).

Chrystus wygłaszając te słowa, chce powiedzieć, że człowiek o obliczu łagodnym, cichym i spokojnym jest lubiany przez wszystkich, właśnie taki człowiek może na „własność” posiadać ziemię”.

4. „**Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyćeni**” (Mt5, 6).

Syn Boży ma zapewne na myśli biednych, nieszczęśliwych, którym dzieje się źle, ale ma także na myśli tych, którzy są i chcą być dobrzy, i chcą także, aby wszyscy ludzie byli dobrzy i sprawiedliwi.

5. „**Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią**” (Mt5, 7).

Pan Jezus myśli tu o tych, którzy mają dobre serce, nie mogą patrzeć na biedę innych, i chętnie śpieszą im z pomocą, czyli tych wszystkich, którzy czynią miłosierdzie i wprowadzają je w czyn.

6. „**Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą**” (Mt5, 8).

Ludzie czystego serca, według Zbawiciela to ci, którzy mają czystą duszę i są wolni od grzechu, to właśnie oni „Boga oglądać będą”.

7. „**Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi**” (Mt5, 9).

Ci, którzy czynią pokój, to tacy, co nikomu nie robią krzywdy, ale sami także rozdzielają i uspokajają tych, którzy się kłócą.

8. „**Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie**” (Mt5, 10).

Mesjasz, ma tu na myśli tych, którzy spotyka prześladowanie dla tego, że są dobrzy, sprawiedliwi, i nie chcą źle postępować.

Także *Ostatnie z Błogosławieństw* ma podobną wymowę, tylko w tym przypadku Zbawiciel ma na myśli tych wszystkich, którzy są dobrzy, ale którym dzieje się krzywda, których spotyka prześladowanie, oszczerstwo z powodu przyznania się do wiary w Boga, i w Jego Syna: „**Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was**” (Mt5, 11).

Kończąc swoje kazanie na temat błogosławieństw Jezus mówi: „*Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie*” (Mt5, 12a).

Błogosławieństwa ukazują te cechy charakteru, które ludzie powinni w sobie pielęgnować i rozwijać, aby mieć upodobanie w oczach Boga.

Jezus kontynuując swoją wypowiedź na górze, mówi dalej o konieczności przebaczenia i pojednania z bliźnim. Zbawiciel też daje nowe zalecenia, dotyczące codziennego życia. Nakazuje, żeby nie odpłacać złem za zło: „*lecz jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi!* (...)” (Mt5, 39).

W dalszej części mamy wskazówkę Chrystusa, aby miłować swoich nieprzyjaciół, modlić się za tych którzy nas prześladowają. Mistrz uczy także zebranych, jak mają zwracać się do Boga, jacy mają być w czasie modlitwy, tzn. „*nie bądźcie jak obłudnicy*”, „*nie bądźcie gadatliwi jak poganie*”, „*nie bądźcie podobni do nich*”. Następnie uczy modlitwy „*Ojcze nasz*”: „*Wy zatem tak się módlcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię Twoje* (...)” (Mt6, 8-9).

Wszystkie te powyższe życiowe wskazania Mistrza z Nazaretu, i inne o których tu nie sposób wspomnieć (bo np. Zbawiciel na górze mówi także o poście, o dobrach trwałych, o troskach, o wytrwałości w modlitwie, o sądzeniu itd.; dla tych, którzy chcą się więcej dowiedzieć na ten temat, polecam sięgnąć po Nowy Testament, Mt6, 16-

34 i Mt7, 1-28), opierają się na prawach: przykazaniu całkowitej pokory wobec Ojca Niebieskiego i nakazie bezwzględnej miłości bliźnich.

Wskreszenie Łazarza.

Po zejściu z góry to właśnie cuda są obok nauczania jednym z bardzo ważnych, tajemniczych wątków publicznej działalności naszego Mistrza.

Jak dobrze wiemy, cudów i znaków, które czynił Jezus było bardzo wiele, ale szczególnie wzruszające jest opowiadanie o wskrzeszeniu Łazarza.

Łazarz jest bratem Marii i Marty, jest także przyjacielem Jezusa. Gdy zapada na ciężką chorobę, siostry proszą Chrystusa, aby szybko przybył do Betanii i uzdrowił ich brata. Zbawiciel przychodzi, jednak śmierć jest szybsza od niego. Zastaje Marię i Martę ogarnięte żałobą, bowiem Łazarz nie żył już od czterech dni i został już złożony w grobie.

Jezus zapłakał nad grobem Łazarza, następnie kazał odsunąć kamień, podszedł do grobu – na nic zdały się słowa sióstr, żeby nie podchodził, bo ciało już cuchnie – pomodlił się do Boga i zawołał: „*Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!*”.

Po chwili ku zaskoczeniu i radości wszystkich zebranych, wskrzeszony Łazarz owinięty w całun wychodzi z grobu o własnych siłach. (cdn.) (x.)

KĄTEM OKA

Gdzie dziś bije Serce?

Piekąc dzisiaj sernik, który naprawdę mi wychodzi, pomyślałam sobie, że muszę nauczyć robić mój sernik najmłodszego w rodzinie. Kiedyś, gdy już odejdę niech ten sernik nie będzie tylko wspomnieniem. Moja babcia piekła sernik z orzechami, zupełnie nie wiem jak, ale pachniał obłędnie. Szkoda, że nigdy nie robiła go za mną. Była wspaniałą kucharką, ale wszystko co robiła odeszło razem z nią.

Ostatnio w podróży moim sąsiadem był mężczyzna, który ciągle gadał. Poruszył chyba wszystkie możliwe tematy, polityka, zdrowie i wydatki. Przy tych ostatnich narzekał na nadchodzące Święta. Dla kołędników trzeba szykować, może jakaś puszka pod kościołem czy świecę kupić. Oczywiście wspomniał o księdzu i kołędzie. Każda nasza tradycja świąteczna bardzo mu ciążyła. Tak sobie pomyślałam, że biedniejszym od nas ludziom udawało się utrzymywać przez wieki tradycje a nas dzisiaj nie stać. Latamy samolotami a puszka pod kościołem, to już zmore Świąt. Ja razem z sernikiem chciałabym te wszystkie tradycje przekazać moim dzieciom. Nie jestem idealna, potrafię być wredną babą gadającą gdy nie trzeba, potrafię być leniwa a wobec Pana Boga zaległości mam, że hoho. Jednak przy tym wszystkim wiem, że urodziłam się po to, żeby kochać i dzielić się, żeby dawać. Urodziłam się po to, żeby w codziennym ciężkim życiu widzieć sens, żeby tworzyć nowe, ale też ocalić od zapomnienia to, co jest moją tożsamością.

Święta Bożego Narodzenia nigdy nie przerażały mnie swoimi wydatkami i to wcale nie znaczy, że byłam bogata. Moją zmorą zawsze była tęsknota za tymi, którzy już nie usiądą ze mną przy stole. Za sernikiem babci, za głośnym kołędowaniem wujka, za śniegiem po kolana, za szczęściem, które z nimi odeszło.

Na jednej z rzeszowskich galerii widnieje napis „Tak bije serce miasta”. Inaczej można powiedzieć: tutaj znajdziesz wszystko. Można tam kupić wiele pięknych rzeczy; na niektóre ja też się kuszę. Jednak prawdziwe serce, w którym znajdę wszystko, zabije w małej stajence. Serce Jezusa, na którego często się zloszczę czy Go nie rozumiem, czy o Nim zapominam. Serce, którego bicie ciągle słyszę! **Jola**

INTENCJE MSZY ŚW.

NIEDZIELA 16.12

7:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
10:00 1) ++ Józefa, Józef Sutkowski
2) ++ Władysław i Stanisława Koziccy, Lucyna oraz zmarli z rodziny
Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od Elżbiety Wójcik z Pilzna
+ Iwona Borek – od Marzeny i Janusza
+ Stanisław Klekot – od sąsiadów Karamon
11:30 1) O zdrowie i opiekę MBT dla Janiny Pęczar
16:30 1) + Stanisław Klekot – od cioci Zofii i rodziny Ciosków

PONIEDZIAŁEK 17.12

6:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
2) + Józef Wójcik – od siostry
3) Dziękczynna za 90 lat życia Katarzyny, z prośbą o dalszą Bożą opiekę
18:00 1) + Jan Kania
2) ++ Adam, Helena Bobusia
Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od Marii i Edwarda Wójcik z rodziną z Pilzna
+ Iwona Borek – od Marii Warchoń z rodziną z Krosna

WTOREK 18.12

6:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
2) + Józef Wójcik – od brata z żoną
18:00 1) ++ Maria i Jan Munia
2) ++ Honorata i Stanisław Kucharscy
Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od rodziny Twaróg z Łężyn
+ Iwona Borek – od Władysława i Elżbiety

ŚRODA 19.12

6:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
2) + Józef Wójcik – od żony Amelii
18:00 1) W int. ofiarodawców
2) ++ Jan, Ryszard, Anna (23 r. śm.) Gunia
Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od chrześnicy Haliny Stawarz z mężem
+ Iwona Borek – od Teresy i Wojciecha Borek

CZWARTEK 20.12

6:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
2) + Józef Wójcik – od żony Amelii
3) + Józef Wójcik – od córki Katarzyny z mężem
18:00 1) + Edmund Bochnia

Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od rodziny Sanockich
+ Iwona Borek – od sąsiada Mieczysława

PIĄTEK 21.12

6:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
2) + Józef Wójcik – od wnuczek Izabeli i Klaudii
3) + Józef Wójcik – od syna Piotra z rodziną
18:00 1) + Karolina Syrek w 11 r. śm.
Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od rodziny Betlej z Tarnowca
+ Iwona Borek – od Zarządu Firmy PIS Opakowania

SOBOTA 22.12

6:00 1) + Tadeusz Pac – greg.
2) + Józef Wójcik – od syna Piotra z rodziną
18:00 1) ++ Joanna, Władysław Hap
2) + Adam Król
Poza parafią: + Czesława Tomasiewicz – od rodziny Bonar z Jasła
+ Iwona Borek – od kolegów i koleżanek firmy PIS Opakowania

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj o 16:00 Nowenna do Dzieciątka Jezus – w int. owocnego przeżycia Świąt Bożego Narodzenia oraz o szczerą spowiedź dla nas. O 17:30 w GOK-u w Tarnowcu charytatywny koncert kolęd i pastorałek. Podczas koncertu będzie prowadzona zbiórka na leczenie Anny.
2. Dzisiaj o godz. 15.00 w Sanktuarium montaży słowno – muzyczny poświęcony 100. rocznicy urodzin Ks. abpa Ignacego Tokarczuka w wykonaniu dzieci i młodzieży ze szkoły w Tarnowcu. Serdecznie zapraszamy do udziału.
3. W poniedziałek po Mszy św. wieczornej spotkanie grup duszpasterskich odpowiedzialnych za budowę szopki – Domowy Kościół, AK, Rada duszpasterska (ok. 18.45).
4. Roraty codziennie o godz. 6:00. Zapraszamy do modlitwy wszystkich Parafian a szczególnie tych, którzy jeszcze nie mogli uczestniczyć. W środę na Roraty zapraszamy dzieci i młodzież z naszych szkół – po roratach zapraszamy do Domu Pielgrzyma na obfite śniadanie. Rodziców prosimy, aby pomogli dzieciom uczestniczyć w Roratach w ostatnią środę.
5. Od poniedziałku do soboty Msze św. wieczorne będą odprawiane o godz. 18:00 ze względu na spowiedzi w naszym dekanacie.
6. W czwartek (20.XII) spowiedź adwentowa od 10:00 – 12:00 oraz od 15:00 – 18:00, z przerwą od 16:30 – 17:00. We Wrocance spowiedź od 10:00 – 11:30 i od 15:00 – 17:00. Przyjdźmy, aby święta przeżyć po Bożemu.
7. W niedzielę 23 grudnia na Mszy św. o godz. 10.00 poświęcenie i wręczenie modlitewników dla kandydatów do bierzmowania z klas ósmych i trzecich gimnazjum. Zapraszamy młodzież wraz z rodzicami.
8. O prowadzenie Różańca św. prosimy: o 9:30 Różę św. Józefa Sebastiana Pelczara, o 11:00 Różę bł. Karoliny Kózki.
9. Opłatki są poświęcone, weźmy je dla siebie, chorych. Ofiara dobrowolna. Bóg zapłać.

10. Dziękujemy za sprzątnięcie świątyni gr. 6 i 7 z Sądkowej, za ofiarę na Sanktuarium. Msza św. za dobroczyńców w środę. W sobotę na godz. 8:00 prosimy gr. 1 i 2 z Tarnowca.

11. Prosimy o uporządkowanie grobów na cmentarzu na święta.

12. Zachęcamy do zakupienia i czytania prasy katolickiej. Za ławkami gazetka parafialna.

13. Dziękujemy Parafialnemu Zespołowi Caritas z przygotowanie darów świątecznych dla ludzi potrzebujących pomocy. Bóg zapłać wszystkim darczyńcom i sklepom za pomoc żywnościową.

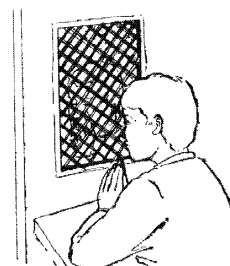
14. W zakrystii można nabyć „Znak Łaski” – pismo WSD Rzeszów.

15. Msze św. z naszego Sanktuarium można przeżywać na żywo poprzez łącza internetowe – jest to szczególna pomoc dla chorych i emigrantów.

16. Szkoła Podstawowa we Wrocance zaprasza na Kiermasz Bożonarodzeniowy (własnoręcznie wykonane ozdoby) w dniu 16 grudnia (dzisiaj) w godz. 9:00 – 10:30 w Sali Domu Ludowego we Wrocance.

17. NSP w Roztokach zaprasza na Jasełka Bożonarodzeniowe, które odbędą się 19 grudnia (w środę) o godz. 17.30 w Domu Ludowym w Roztokach.

18. Spotkanie opłatkowe dla członków Stowarzyszenia Przyjaciół WSD z rejonu jasielsko – gorlickiego odbędzie się w naszym Sanktuarium 19 stycznia 2019 r. o godz. 14:00.
ks. Proboszcz

SPOWIEDŹ PARAFIALNA Czwartek – 20 grudnia 2018

10:00 – 12:00

15:00 – 18:00

Przerwa: 16:30 – 17:00

Wrocanka: 10:00 – 11:30;

15:00 – 17:00

Wydawca:
**Parafia pw. Narodzenia NMP
w Tarnowcu; Nakład: 230 egz.**
**Adres: Tarnowiec 38,
38-204 Tarnowiec,
Redaktor wydania:**
ks. Grzegorz Wolan (gwolan@o2.pl)

Ofiara: 1,50 zł